

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד הימני בזוה"ק לפרשת ויחי

פרשת לך לך	זום	וילגא	מתוק מדבש
שפ	ראשון	צב ע"ב	שפ
שפה	שני	צג ע"א	שפה
שצ	שלישי	צד ע"ב	שצ
שצו	רביעי	צד ע"א	שצו
תא	חמישי	צד ע"ב	תא
תז	שישי	צה ע"א	תז
תיא	שבי"ק	צה ע"ב	תיא

תכלית הבריאה הוא האדם ובמעשיו הטובים מקיים את כל העולמות

רבי יצחק ורבי יהודה הוו יתבי ליליא חד ולעאן באורייתא, אמר רבי יצחק לרבי יהודה, הא תנינן דכד ברא קדשא בריך הוא עלמא עבד עלמא תתאה פגוונא דעלמא עלאה, וכלא דא לקבל דא, (ד"א, בגין למהוי דא לקבל דא), ואיהו יקריה לעילא ותתא, אמר רבי יהודה הקי הוא ודאי, וברא אדם על פלא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מה יב) אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי, אנכי עשיתי ארץ ודאי, מאי טעמא עשיתי ארץ, בגין דאדם עליה בראתי, דאיהו קיומא דעלמא, למהוי פלא בשלימו חד.

המתעלה בעבודתו לקונו זוכה לבחינת נשמה ונעשה אהבו

של הקב"ה

דהא בקדמיתא אית ביה נפש, ואיהו תקונא קדישא לאתתקנא בה בר נש, פיון דאתי בר

מתוק מדבש

הטובים הוא מקיים את כל העולמות, הדא הוא דכתיב אנכי עשיתי ארץ, ואדם עליה בראתי ומפרש אנכי עשיתי ארץ ודאי זהו דבר פשוט ואין צריך להשמיענו, אלא משמיענו כי מאי טעמא עשיתי ארץ מה הוא הטעם שבראתי את הארץ, בגין דאדם עליה בראתי בשביל לברוא את האדם עליה, דאיהו קיומא דעלמא שהוא קיום העולם, למהוי פלא בשלימו חד כדי שיהיו כל העולמות בשלימות אחת על ידי האדם כי הוא מקשר עולם התחתון בעולם העליון. (דף רה ע"ב, ובכיוורינו כרך ד עמ' רצד-רצה)

תכלית הבריאה הוא האדם ובמעשיו הטובים מקיים את כל העולמות

רבי יצחק ורבי יהודה הוו יתבי ליליא חד ולעאן באורייתא אלו הב' תנאים ישבו לילה אחד ועסקו יחד בתורה, אמר רבי יצחק לרבי יהודה, הא תנינן דכד ברא קדשא בריך הוא עלמא עבד עלמא תתאה פגוונא דעלמא עלאה עשה עולם התחתון הגשמי כדוגמת עולם העליון הרוחני, כי כל מה שיש בעולם הזה למטה יש לו שורש למעלה, שהרי ששה ימים היתה הבריאה כנגד השש ספירות שהם שורש הששה ימים, וכלא דא לקבל דא והכל ברא זה כנגד זה, כדי שיהיה כל דבר של מטה מרכבה למה שלמעלה ממנו, ואיהו יקריה לעילא ותתא וזהו כבודו למעלה ולמטה, כי לא נגלה כבודו רק בבריאת העולם הזה, אמר רבי יהודה לרבי יצחק הקי הוא ודאי ודאי כך הוא כדברך, וברא אדם על פלא אבל ברא את האדם למעלה על הכל, כי הוא תכלית הבריאה לפי שעל ידי מעשיו

המתעלה בעבודתו לקונו זוכה לבחינת נשמה ונעשה אהבו של הקב"ה

דהא בקדמיתא אית ביה נפש בתחילה כשנולד האדם זוכה לנפש, ואיהו תקונא קדישא לאתתקנא בה בר נש והיא תיקון קדוש להתתקן ולהשתלם האדם על

נֶשׁ לְאַתְדַּכְּאָה בְּהַאי דְרִגָּא, אֲתַתְּקֵן לְאַתְעֲטָרָא בְרוּחַ, דְּאִיהוּ דְרִגָּא קְדִישָׁא דְשָׂרְיָא עַל נַפְשׁ, לְאַתְעֲטָרָא בֵּיהּ בַּר נֶשׁ הֵהוּא דְזָכִי.

כִּיּוֹן דְאַסְתְּלַק בְּהוּ בְנַפְשׁ וְרוּחַ, וְעָאֵל וְאַתְתְּקֵן בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה פְדָקָא יָאוּת, פְּדִין שָׂרְיָא עֲלֵיהּ נִשְׁמָה, דְרִגָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא דְשִׁלְטָא עַל כְּלָא, בְּגִין לְאַתְעֲטָרָא בְּדִרְגָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא, וּכְדִין אִיהוּ שְׁלִימָא דְכְּלָא, שְׁלִים בְּכָל סְטָרִין, לְמַזְפִּי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְאִיהוּ רְחִימָא דְקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (מְשִׁלִּי ח כֵּא) לְהִנְחִיל אוּהֲבִי יֵשׁ, מֵאֵן אֵינּוֹן אוּהֲבִי, אֲלִין אֵינּוֹן דְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא בְּהוּ.

לנפש זוכים ע"י מצות, לרוח ע"י לימוד בקול ולנשמה ע"י

המצות שבמהשבה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי הָא כְּתִיב (בְּרַאשִׁית ז כב) כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו וְגו', אָמַר לִיהּ הָכִי הוּא וְדַאי, דְּהָא לֹא אֲשַׁתָּאֵר בְּהוּ מְכָל אֵינּוֹן דְּהוּ בְּהוּ נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, כְּגוֹן חֲנוּף יִרְדּוּ וְכִלְהוּ צְדִיקָא בְּגִין לְאַגְנָא עַל אַרְעָא דְלֹא יִשְׁתַּצִּי בְּגִינֵיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו מְכָל אֲשֶׁר בְּחֶרְבָּה מֵתוּ, כְּבַר מֵתוּ וְאַסְתְּלָקוּ מְעֲלָמָא, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר מְנַהוֹן מֵאֵן דִּיגִין עַל עֲלָמָא בְּהוּא זְמָנָא.

מתוק מדבש

אֵינּוֹן דְנִשְׁמָתָא קְדִישָׁא בְּהוּ אֵלּוּ הֵם אֲשֶׁר יֵשׁ בְּהֵם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה. (דָּף רו ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְך ד ע"מ רצו-רצח)

לנפש זוכים ע"י מצות, לרוח ע"י לימוד בקול ולנשמה ע"י המצות שבמהשבה

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יִצְחָק, אִי הָכִי אִם כֵּן הוּא כְּמוֹ שְׂאֵמֶרֶת שְׂמִי שְׂזוּכָה לְנִשְׁמָה הוּא אֲדָם הַשְּׁלָם, קִשָּׁה הָא כְּתִיב וְהָרִי כָּתוּב בְּדוֹר הַמְּבֹול כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו וְגו' מֵתוּ, וְהָרִי הֵם הָיוּ רִשְׁעִים גְּמוּרִים וְאִין הִיתָה לָהֶם בְּחַיִּי נִשְׁמָה, אָמַר לִיהּ הָכִי הוּא וְדַאי כֵּן הוּא וְדַאי כְּמוֹ שְׂאֵמֶרֶתִי, דְּהָא לֹא אֲשַׁתָּאֵר בְּהוּ מְכָל אֵינּוֹן דְּהוּ בְּהוּ נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא כְּגוֹן חֲנוּף יִרְדּוּ וְכִלְהוּ צְדִיקָא כִּי לֹא נִשְׂאֲרוּ בְּעַת הַמְּבֹול מְכָל אֵלּוּ שְׁהִיתָה בְּהֵם נִשְׁמָה קְדוּשָׁה כְּמוֹ חֲנוּף וִירְדּוּ וְכִלְ שָׂאֵר הַצְּדִיקִים, בְּגִין לְאַגְנָא עַל אַרְעָא דְלֹא יִשְׁתַּצִּי בְּגִינֵיהּ כְּדִי לְהַגֵּן עַל הָאֲרֶץ שְׂלֵא תִשְׁחַת בְּזוּכֹתֵם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו מְכָל אֲשֶׁר בְּחֶרְבָּה מֵתוּ פִּירוּשׁ לֹא שְׂמֵתוּ בְּעַת הַמְּבֹול אֵלּא כְּבַר מֵתוּ וְאַסְתְּלָקוּ מְעֲלָמָא כְּבַר מֵתוּ וְנִסְתְּלָקוּ מִן הָעוֹלָם קוּדְם הַמְּבֹול כְּשֶׁהִיתָה עֵדִין הָאֲרֶץ חֲרָבָה, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר מְנַהוֹן מֵאֵן דִּיגִין עַל עֲלָמָא בְּהוּא זְמָנָא וְלֹא נִשְׂאֲרָה מֵהֵם מִי שִׁיגֵן עַל הָעוֹלָם שְׂלֵא יִבָּא הַמְּבֹול.

ידה, כי הנפש נותנת כח לאדם להטהר מהקליפות, כיון דְּאַתִּי בַּר נֶשׁ לְאַתְדַּכְּאָה בְּהַאי דְרִגָּא כִּיּוֹן שְׂבָא הָאֲדָם לְהַטְהַר ע"י מְדֻרְגָה זוֹ שֶׁל הַנֶּפֶשׁ, אֲתַתְּקֵן לְאַתְעֲטָרָא בְרוּחַ הוּא מִתְתְּקֵן לְהַתְעַטֵּר בְרוּחַ, דְּאִיהוּ דְרִגָּא קְדִישָׁא דְשָׂרְיָא עַל נַפְשׁ שְׂהוּא מְדֻרְגָה קְדוּשָׁה הַשּׁוּרָה עַל הַנֶּפֶשׁ, וְהֵינּוּ לְאַתְעֲטָרָא בֵּיהּ בַּר נֶשׁ הֵהוּא דְזָכִי לְהַתְעַטֵּר כִּי אֲוֹתוֹ הָאֲדָם שׂוֹכֵה לְכַךְ.

כִּיּוֹן דְאַסְתְּלַק בְּהוּ בְנַפְשׁ וְרוּחַ כִּיּוֹן שְׂנַתְעֵלָה הָאֲדָם ע"י הַנֶּפֶשׁ וְהָרוּחַ, וְעָאֵל וְאַתְתְּקֵן בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה פְדָקָא יָאוּת וְנִכְנַס וְנִתְקַן בְּעִבּוּדַת קוּנּוֹ כְּרַאוּי לְהִיּוֹת, פְּדִין שָׂרְיָא עֲלֵיהּ נִשְׁמָה דְרִגָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא דְשִׁלְטָא עַל כְּלָא אִז שׁוּרָה עֲלִיו הַנִּשְׁמָה שְׂהִיא מְדֻרְגָה עֲלִיונָה קְדוּשָׁה הַשּׁוּלְטַת עַל הַכֹּל, בְּגִין לְאַתְעֲטָרָא בְּדִרְגָּא עֲלָאָה קְדִישָׁא כְּדִי לְהַתְעַטֵּר בְּמְדֻרְגָה עֲלִיונָה קְדוּשָׁה שְׂהִיא אוּר הַבִּינָה, וּכְדִין אִיהוּ שְׁלִימָא דְכְּלָא וְאִז זֶה הָאֲדָם הוּא בְּשִׁלְיֻמוֹת מְכָל הָהָאֲרוֹת שֶׁל כָּל הַסְּפִירוֹת, שְׂהוּא שְׁלִים בְּכָל סְטָרִין שְׁלָם בְּכָל הַצְּדִדִים, ר"ל שְׂכּוֹלֵל אֵת כָּל הָעֵשֶׂר סְפִירוֹת ע"י הַנֶּפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה שְׂבוּ, לְמַזְפִּי לְעֲלָמָא דְאַתִּי לְזוּכוֹת לְעוֹלָם הַבָּא שְׂהוּא סוּד הַבִּינָה, כִּי אֵין לְבָא אֵל שְׂעַר הַמֶּלֶךְ שְׂהוּא הָעוֹלָם הַבָּא אֵלּא מִי שְׂזוּכָה לְכָל הַמְּדֻרְגוֹת, וְאִיהוּ רְחִימָא דְקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִז הוּא אֲהוּבּוֹ שֶׁל הַקְּב"ה כְּמָה דְאַתְּ אָמַר לְהִנְחִיל אוּהֲבִי יֵשׁ שְׂהוּא הָעוֹלָם הַבָּא, וּמְפָרֵשׁ מֵאֵן אֵינּוֹן אוּהֲבִי מִי הֵם אוּהֲבִי ה', וְאֵמַר אֲלִין

תָּא חֲזִי פְּלֵא אֵינוֹן דְּרִגִין אֵלִין עַל אֵלִין, נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה דְרִגָא עַל דְרִגָא, נֶפֶשׁ בְּקִדְמִיתָא וְאִיהִי דְרִגָא תְּתָאָה פְּדִקְאֶמְרִן, רוּחַ לְבַתֵּר דְּשְׂרִיא עַל נֶפֶשׁ וְקִימָא עֲלָהּ, נִשְׁמָה דְרִגָא דְסֻלְקָא עַל פְּלֵא וְאוּקְמוּהָ.

הקב"ה ברא צדיקים ורשעים, חכמים וטפשים כדי שיזכו אלו את אלו

פְּזֵר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמְדַת לְעַד קִרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד, תָּא חֲזִי, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלֵמָא, וְאַשְׁלִיט עֲלֵיהּ לְאָדָם דִּיהָא מְלָפָא עַל פְּלֵא, וְהָאִי בְּרַ נֶשׁ מִתְּפָרְשֵׁן מְנִיָּה בְּעֲלָמָא פְּמָה זִינִין, מְנַהוֹן צְדִיקָא וּמְנַהוֹן רְשִׁיעֵיא, מְנַהוֹן טְפָשִׁין וּמְנַהוֹן חֲפִימִין, וְכֻלְהוֹ אֲתִקְיִימוּ בְּעֲלָמָא, עֲתִירִין וּמְסַפְנִין, וְכֻלְהוֹ בְּגִין לְמִזְפֵי אֵלִין בְּאֵלִין.

לְמִזְפֵי צְדִיקָא עִם רְשִׁיעֵיא, לְמִזְפֵי חֲפִימִין עִם טְפָשִׁין, לְמִזְפֵי עֲתִירִין עִם מְסַפְנִין, דְּהָא בְּגִין כְּפֵךְ זְכִי בְּרַ נֶשׁ לְחִי עֲלָמָא, וְאַתְקֶשֶׁר בְּאֵילָנָא דְחִי, וְלֹא עוֹד אֵלָא דְהָא צְדָקָה דְאִיהוּ עֶבֶד קָאִים לְעֲלָמִין, דְּכִתִּיב וְצְדָקְתוֹ עוֹמְדַת לְעַד.

מתוק מדבש

וְהָאִי בְּרַ נֶשׁ מִתְּפָרְשֵׁן מְנִיָּה בְּעֲלָמָא פְּמָה זִינִין וּמִן אָדָם הוּא נְפֻרִים מִמְנוּ בְּעוֹלָם כְּמֵה מִינִים, מְנַהוֹן צְדִיקָא וּמְנַהוֹן רְשִׁיעֵיא, מְנַהוֹן טְפָשִׁין וּמְנַהוֹן חֲפִימִין יֵשׁ מֵהֶם צְדִיקִים וְיֵשׁ מֵהֶם רְשָׁעִים, יֵשׁ מֵהֶם טְפָשִׁים וְיֵשׁ מֵהֶם חֲכָמִים, וְכֻלְהוֹ אֲתִקְיִימוּ בְּעֲלָמָא עֲתִירִין וּמְסַפְנִין וְכוֹלָם מִתְקִימִים בְּעוֹלָם בֵּין עֲשִׂירִים וּבֵין עֲנִיִים, וְכֻלְהוֹ בְּגִין לְמִזְפֵי אֵלִין בְּאֵלִין וְהַכֵּל בְּרַא הַקְּב"ה בְּאוֹפֵן זֶה כְּדִי שִׁיזְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקִיִּים מִצוֹת אֵלֹהֵי ע"י אֵלֹהֵי.

וּמְפָרֵשׁ לְמִזְפֵי צְדִיקָא עִם רְשִׁיעֵיא שִׁיזְכוּ הַצְדִיקִים ע"י שִׁיחֲזִירוּ בְּתֻשׁוּבָה אֶת הַרְשָׁעִים, לְמִזְפֵי חֲפִימִין עִם טְפָשִׁין וְשִׁיזְכוּ הַחֲכָמִים ע"י שִׁילְמֵדוּ דַּעַת אֶת הַטְּפָשִׁים, לְמִזְפֵי עֲתִירִין עִם מְסַפְנִין וְשִׁיזְכוּ הָעֲשִׂירִים ע"י שִׁיתְנוּ צְדָקָה לְעֲנִיִים, כְּמ"שׁ פְּזֵר נָתַן לְאַבְיוֹנִים, הֵינְנוּ גְמִילוֹת חֶסֶד בְּגוֹף וּבְמִמּוֹן וּבְדַעַת, דְּהָא בְּגִין כְּפֵךְ זְכִי בְּרַ נֶשׁ לְחִי עֲלָמָא וְאַתְקֶשֶׁר בְּאֵילָנָא דְחִי כִי ע"י שְׂגוּמַל חֶסֶד עִם חֲבִירוֹ זוֹכֵה אָדָם לְחִי הָעוֹלָם הַבָּא וְלִהְתְּקֶשֶׁר בְּעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא עוֹד אֵלָא דְהָא צְדָקָה דְאִיהוּ עֶבֶד קָאִים לְעֲלָמִין וְלֹא עוֹד אֵלָא הַצְדָקָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה עוֹמְדַת לְעוֹלָמִים דְּכִתִּיב וְצְדָקְתוֹ עוֹמְדַת לְעַד כִּי רוּשְׁמֵ מִצוֹת צְדָקָה נִשְׁאֵר קִיִּים עַל מִצַּח אָדָם תְּמִיד. וְסוּר הַדְּבַר הוּא כִי ע"י שִׁמְחִזִיר אֶת הַרְשָׁעִים בְּתֻשׁוּבָה הוּא מַעֲלֶה אֶת הַמְּלָכוֹת מִבֵּין הַקְּלִיפּוֹת שִׁירְדָה לְשֵׁם ע"י רְשַׁעֵת הַרְשָׁעִים, וְע"י צְדָקָה שְׁנוֹתָן לְעֲנִיִים הוּא מְמַלֵּא אֶת חֶסְרוֹן הַשְּׁפַע שֶׁל הַשְּׂכִינָה, וְע"י שִׁמְלֵמֵד דַּעַת לְהַטְפִּישׁ הוּא מְאִיר אֶת הַשְּׂכִינָה מִצַּד הַחֲכָמָה. (דָּף רח ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךָ ד' ע"ב' שְׁכֵנ־שְׂכָד)

וְחֻזְרָא לְדַבְרֵינוּ וְאִמְרָא תָּא חֲזִי פְּלֵא אֵינוֹן דְּרִגִין אֵלִין עַל אֵלִין בָּא וְרֵאָה כֵּל בְּחִי הַנְּשִׁמוֹת שְׂבָאָדָם הֵם מְדֻרְגוֹת אֵלֹהֵי לְמַעְלָה מֵאֵלֹהֵי, נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה דְרִגָא עַל דְרִגָא הַנְּפֵשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה הֵם מְדֻרְגָה עַל מְדֻרְגָה, וּמְפָרֵשׁ נֶפֶשׁ בְּקִדְמִיתָא וְאִיהִי דְרִגָא תְּתָאָה פְּדִקְאֶמְרִן נֶפֶשׁ הִיא הָרֵאשׁוֹנָה שְׂאָדָם זוֹכֵה בָּה ע"י מִצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְהִיא מְדֻרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה כְּמוֹ שְׂאִמְרָנוּ לְעִיל, רוּחַ לְבַתֵּר הָרוּחַ הוּא מְדֻרְגָה שְׂאָדָם זוֹכֵה אַח"כ ע"י דְּבִרֵי תוֹרָה שְׂאָדָם לּוֹמֵד בְּקוֹל וְדִיבּוֹר, דְּשְׂרִיא עַל נֶפֶשׁ וְקִימָא עֲלָהּ שֶׁהוּא שׁוֹרֵה עַל הַנְּפֵשׁ וְעוֹמֵד לְמַעְלָה מִמְנָה, נִשְׁמָה דְרִגָא דְסֻלְקָא עַל פְּלֵא וְאוּקְמוּהָ נִשְׁמָה הִיא מְדֻרְגָה הָעוֹלָה עַל הַכֵּל כְּמוֹ שְׂבִיאָרְנוּ לְעִיל, וְלֹה זוֹכֵה אָדָם ע"י מִצוֹת הַתְּלוּיּוֹת בְּמַחְשָׁבָה. (דָּף רו ע"א, וּבְבִיאורֵינוּ כִּרְךָ ד' ע"ב' רַחֲצֵ-רַצַּט)

הקב"ה ברא צדיקים ורשעים, חכמים וטפשים כדי שיזכו אלו את אלו

פְּזֵר נָתַן לְאַבְיוֹנִים בְּעִבּוֹר הַמִּמּוֹן אֲשֶׁר פְּזֵר אָדָם וְנָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמְדַת לְעַד יִהְיֶה שְׂכָר צְדָקְתוֹ שְׂמוֹר לְעוֹלָם הַבָּא, קִרְנוֹ תְּרוּם בְּכָבוֹד וְגַם בְּעוֹלָם הַזֶּה תְּרוּם מִמְשַׁלְתוֹ בְּכָבוֹד (מְלוֹדוֹת), וְאִמְרָא תָּא חֲזִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלָמָא בָּא וְרֵאָה הַקְּב"ה בְּרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאַשְׁלִיט עֲלֵיהּ לְאָדָם דִּיהָא מְלָפָא עַל פְּלֵא וְהַשְּׁלִיט עֲלֵיו אֶת אָדָם שִׁיחִיָּה מֶלֶךְ עַל הַכֵּל אִם יוֹכֵה ע"י מַעֲשֵׂיו הַטּוֹבִים, כְּמ"שׁ בְּבִרְיָאָתוֹ (צְרָאִישׁ א' נח) וְרִדּוֹ בְּדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכֹל חַיָּה הַרּוּמֶשֶׁת עַל הָאָרֶץ,

ההולך בצד הקדושה נשמר מהקב"ה תמיד והרע נכנע לפניו

תָּא חֲזִי בְּזַמְנָא דְּבַר נֶשׁ אָזִיל לִימִינָא, נְטִירוּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא תְּדִיר לְגַבְיָה, וְלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ, וְהָאֵי רַע אֶתְפְּסִיָּא קַמִּיהָ וְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה, וְכִיּוֹן דְּנִטְרָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֶתְעַבְרָא מִנִּיהָ, בְּגִין (דף רט ע"א) דְּאִיהוּ אֶתְדַבֵּק בְּרַע, כְּדִין הָהוּא רַע פִּיּוֹן דְּחָמֵי דְּלָאוּ עֲמִיהָ נְטִירוּ, כְּדִין שְׁלִיט עָלֶיהָ וְאֶתִי לְשִׁינְצָאָה לִיהָ, וְכְדִין אֶתְיַהִיב לִיהָ רֶשׁוּ וְנָטִיל נִשְׁמַתִּיהָ. [וכו'] תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּטוֹב אֶתְעַר דְּאִיהוּ יְמִינָא, כֹּל חִידוּ וְכֹל טִיבוּ וְכֹל בְּרַכָּאן מְשַׁתְּפָחֵן, וְכֹלָא בְּחֻשָׁי אִיהוּ כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, דְּאֶמְרִינָן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בְּחֻשָׁי, וְרָזָא דָּא, בְּגִין (ס"א דְּהָאֵי אִיהוּ יְחוּדָא) דְּאִיהוּ כְּדִין יְחוּדָא כְּדָא חֲזִי.

מתוק מדבש

מעליו, ואז ממילא הרע שולט עליו. [וכו'] תָּא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְּטוֹב אֶתְעַר דְּאִיהוּ יְמִינָא בא וראה בשעה שצד הטוב מתעורר שהוא צד הימין ר"ל כשהיסוד הנקרא טוב מתעורר להתיחד עם המלכות, אז כֹּל חִידוּ וְכֹל טִיבוּ וְכֹל בְּרַכָּאן מְשַׁתְּפָחֵן כל מיני שמחה מצד הגבורה, וכל מיני טובות מצד החסד, וכל מיני ברכות מצד התפארת נמצאות בעולם, וְכֹלָא בְּחֻשָׁי אִיהוּ והכל הוא בלחש ובהעלם כי סוד היחוד הוא בלחש ובהצנע שלא ירגישו הקליפות, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ כמו שפירשו חז"ל במס' פסחים דף נו ע"א, דְּאֶמְרִינָן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בְּחֻשָׁי שאומרים ברוך שם בלחש, וְרָזָא דָּא בְּגִין דְּאִיהוּ כְּדִין יְחוּדָא כְּדָא חֲזִי וסוד זה לפי שכך ראוי להיות היחוד בלחש ובהצנע, וז"ש ויקרא (יוסף) הוציאו כל איש מעלי, ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו, שפירושו כי בהתודע והתיחד יוסף שהוא היסוד עם המלכות לצורך השפעות השפע לאחיו בני ישראל, (דף רח ע"ב-רט ע"א, ובכיאורינו כרך ד עמ' שלא-שלג)

ההולך בצד הקדושה נשמר

מהקב"ה תמיד והרע נכנע לפניו

תָּא חֲזִי בְּזַמְנָא דְּבַר נֶשׁ אָזִיל לִימִינָא נְטִירוּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא תְּדִיר לְגַבְיָה בא וראה בזמן שהאדם הולך לצד ימין דהיינו לצד הקדושה אז יש לו שמירה מהקב"ה תמיד, וְלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ ואין הסטרא אחרא יכול לשלוט עליו, וְהָאֵי רַע אֶתְפְּסִיָּא קַמִּיהָ וְלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה והרע נכנע לפניו ולא יכול לשלוט, וְכִיּוֹן דְּנִטְרָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֶתְעַבְרָא מִנִּיהָ אבל כיון ששמירתו של הקב"ה מסתלקת ממנו, בְּגִין (דף רט ע"א) דְּאִיהוּ אֶתְדַבֵּק בְּרַע לפי שהוא נתדבק ברע שהוא הסטרא אחרא, כְּדִין הָהוּא רַע פִּיּוֹן דְּחָמֵי דְּלָאוּ עֲמִיהָ נְטִירוּ אז כשצד הרע רואה שאין עמו שמירה עליונה, כְּדִין שְׁלִיט עָלֶיהָ וְאֶתִי לְשִׁינְצָאָה לִיהָ אז הוא שולט עליו ורוצה להכרית אותו, וְכְדִין אֶתְיַהִיב לִיהָ רֶשׁוּ וְנָטִיל נִשְׁמַתִּיהָ ואז ניתן לו רשות ונטול את נשמתו, נמצא שהאדם בעצמו גורם הסתלקות השגחת רחמיו יתברך

שבח דא שירתא

אין ספק כי אחד מן הדברים שצותה עליו התורה היא היות האדם מכיר את בוראו כפי השגתו, כמו שנאמר אנכי ה' אלקי"ך וגו', והנה בפירוש מצוה זו פירש הרמב"ם ריש ספרו: יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם מצוי ראשון, והוא ממציא כל הנמצאים, וכל הנמצאים בשמים וארץ וכו', ואין ספק היות כונת הרמב"ם, כי בכלל המצוה הזו להשיג סדר הנמצאים ממנו כפי השגת האדם, וראיה לדבר זה, אריכות לשונו בכיבור הענין כל שני הפרקים, וכן כלל בלשונו הקצר באומרו "לידע שיש שם מצוי ראשון והוא ממציא כל הנמצאים", ירצה כי בכלל מצוה זו צריך לידע גם כן סדר המצאת הנמצאים וכו', והנה תקונים אלה, אי אפשר אלא בלימוד החכמה [חכמת הזוהר והקבלה] וההתמדה בכוונה הראויה, במעשה המצווה והתורה ותפלה, ואז ודאי יתייחד קוב"ה ושכינתיה, וישלים עבודתו, וידיעת הדברים האלה הם הידיעה הנכונה.

(תוכן דברי הרמ"ק בספר אור נערב ח"ב פ"א, והועתק בספרנו שערי זהר)

פרשת ויגש תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט ביס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

